

fortjeneste ved salg af varer til personalet, skal salget medregnes i den afgiftspligtige omsætning, og virksomheden får fradrag for afgiften ved indkøbet.

Spørgsmål 60:

Kan der gives et skøn over den samlede størrelse af afgiften af indkøb m. v., der vedrører repræsentation?

Svar:

Man ser sig ikke i stand til at foretage noget skøn over, hvor meget afgiften af repræsentationsudgifter vil andrage. Der foreligger ikke statistik over repræsentationsudgifternes størrelse, og en undersøgelse af f. eks. de til skattevæsenet indsendte driftsregnskaber vil ikke kunne danne grundlag for beregninger, da regnskaberne ikke er tilstrækkeligt specificerede.

Vedrørende § 17.

Spørgsmål 61:

- a. Hvilke muligheder har en registreret afsender for at dokumentere betalt afgift ved transport af forsendelser, hvor der ikke udstedes faktura? (Post, bane eller rutebil).
- b. Hvorledes skal afsenderen forholde sig med postvæsenets pakkebefordring, hvor betalingen foregår med frimærker?

Svar:

I forbindelse med udarbejdelsen og fremsættelsen af lovforslaget har departementet ført forhandlinger med Generaldirektoratet for Statsbanerne og Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet om lovforslagets virkninger for transporten. Man har herunder drøftet, hvilke praktiske foranstaltninger der er nødvendige for at give afsenderen dokumentation for betalt afgift af forsendelser med post, bane eller rutebil.

Det anses for muligt at gennemføre ordninger, der tilgodeser virksomhedernes behov for en dokumentation af den betalte afgift for forsendelser, og som kan indpasses i transportvirksomhedernes hidtidige ekspeditionsform, uden at toldvæsenets mulighed for kontrol forringes.

Sammen med postvæsenet og statsbanerne overvejer man for tiden, hvorledes den praktiske tilrettelæggelse af sådanne ordninger vil kunne ske. Det undersøges bl. a., i hvilket omfang de sædvanlige kvitteringer fra afsenderstationen vil kunne anvendes som dokumentation, herunder hvilke attestationsformer der kan gennemføres i de tilfælde, hvor betalingen for forsendelserne sker ved frimærker og lignende.

Vedrørende § 19.

Spørgsmål 62:

Ville stk. 1 ikke blive klarere, hvis ordet „mindst“ udgik?

Svar:

Ordet „mindst“ er overflødig og kan udgå.

Spørgsmål 63:

Giver stk. 2, jfr. stk. 3, mulighed for, at en virksomhed lader opgørelsen foretage i marts måned?

Svar:

Spørgsmålet kan besvares bekræftende. Bestemmelserne i lovforslagets § 19, stk. 2 og 3, svarer til bestemmelserne i § 30 i den gældende lov om almindelig omsætningsafgift.

Vedrørende § 20.

Spørgsmål 64:

Kan ministeren godkende, at der i stk. 2 indføres den i lovskitsen i „Redegørelse vedrørende merværdiafgift“ i § 20, stk. 2, indeholdte dispensationsbeføjelse? Kan ministeren gå med til, at der med hjemmel i en sådan beføjelse gives visse grupper af virksomheder en så kort afregningsperiode som 1 uge, hvis dette skulle være hensigtsmæssigt på grund af de pågældende virksomheders særlige forhold?

Svar:

Både efter lovforslaget og efter lovskitsen i „Redegørelse vedrørende merværdiafgift“